

STRAŽA

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Št. 25.

Maribor, dne 28. februarja 1912.

Letnik IV.

Delegatom slovenskih kmetijskih podružnic.

Kranjska kmetijska družba je zadnji ponedeljek dne 26. t. m. na občnem zboru prešla popolnoma v roko Slovenske ljudske stranke. To pomeni sijajno zaupanje v eminentno agrarno delovanje te stranke v deželnem in državnem zboru. Ker je naša stranka na Štajerskem istovestna po programu in delovanju s kranjsko ljudsko stranko, sme registrirati zaupanje kranjskih kmetov tudi za se in za svoje delo.

Na Štajerskem še vlada v kmetijski družbi stranka, katera v deželnem in državnem zboru z velikim nasiljem nastopa proti kmečkim interesom. V deželnem zboru hoče upeljati nove doklade, ki bi v prvi vrsti zadele kmečko prebivalstvo; ustanavlja z lahkomišelnostjo deželne realke, gimnazije, meščanske šole, dočim se ji mora vsaka koncesija v kmetijskem šolstvu izvititi z velikanskimi boji; jemlje kmečkemu prebivalstvu obrtniški stan ter mu vse obrtniške potrebe neznosno podražuje; v deželnem šolskem svetu ne dovoli niti enemu zastopniku kmetov sedeti; v deželnem odboru smeta sedeti med 8 odborniki le dva kmečka odposlanca. In ista stranka, ki sklepa v štajerski kmetijski družbi papirnate resolucije za kmečke interese, ravno ista stranka se bori v državnem zboru za davek na vino, odpira meje za tujo živino in pripušča uvoz prekomorskega mesa.

Mi štajerski Slovenci vsled našega števila nimamo možnosti, dobiti kmetijsko družbo v svoje roke, med Nemci pa krščansko-socialna stranka nima dovolj agilnosti, da bi izrinila kmetu neprijazno stranko iz kmetijske družbe. Vsled tega, četudi se ne oziramo na zapostavljanje slovenskega štajerjca, nam ne preostaja nič drugega, nego da vedno glasneje zahtevamo delitev štajerske c. kr. kmetijske družbe v nemški in slovenski oddelek.

A tudi sistematično zapostavljanje slovenskega dela štajerske dežele od strani c. kr. kmetijske družbe nam mora biti mogočen razlog, da zahtevamo delitev te korporacije. Vsak narod, ki ima le količkaj življenjske moči v sebi, čuti potrebo v sebi, da svoje zadeve sam upravlja in da ne služi in ne tlačani drugim. Žal, so nam pokazale izjave naših slogaških in liberalnih krogov, da ne čutijo v sebi te potrebe. A hvala Bogu, ti krogi ne pomenjajo naroda,

niso predstavitelji slovenskega ljudstva. Narod, ki se zaveda svoje življenjske moči, odločno odklanja, da bi sledil liberalni in slogaški zastavi, ker bi ga vodil še k večjemu tlačanstvu in konečni smrti. Slovenski narod se je zadnji čas pod vodstvom Slovenske kmečke zveze otresel vsakega mrtvila in se z gigantskim naporom bori za svoje samostanost.

Ne sme nas preslepiti dejstvo, da se tudi slovenskim podružnicam delijo kmetijska orodja, seme, vinogradniške potrebe itd. Toda vse velike moralne in gnotne podpore se delijo tako, da je slovenski del dežele hudo oškodovan. Za živinorejo je podpore, ki jo dobimo Slovenci v primeri z Nemci, minimalna. S kmečko munificenčnostjo pa se podpira v tem oziru osobito Gornji Štajer. Za poljedelstvo v ožjem pomenu besede se ne stori za Spodnji Štajer popolnoma nič. V kritičnih časih, kakor so bili zadnje čase vsled velikih suš, nas pušča kmetijska družba na cedilu. Za sadjerejo je skrb kmetijske družbe nezadostna. Pri oddaji informacij, ki jih centralna vlada zahteva od kmetijske družbe, se na Slov. Štajer ne jemlje ozira.

Slovensko kmečko ljudstvo pričakuje, da bodo delegati slovenskih kmetijskih podružnic na letošnjem občnem zboru c. kr. kmetijske družbe vestni in odločni tolmači njegovih želj in nazorov.

Pravica, kakor si jo mislijo Nemci.

Včeraj zvečer je poročal poslanec Wastian na nekem shodu nemško-nacionalnih mariborskih volilcev v kazini. Govoril je mnogo in obširno ter se bomo na njegova izvajanja še povrnili, za danes se hočemo baviti samo z viškom njegovega govora, z onim delom, v katerem je ugotovil principe in povedal načelo, po katerem je treba Nemcem postopati napram Slovencem.

Wastian je pravil, „da je slovensko ljudstvo miroljubno, da ni nikakor navdušeno za boj z nemškimi sosedi, toda zaprto je povsem hermetično od ostalega sveta in je zato Nemcem nemogoče pojasniti mu razmere in ga poučiti. Ker je pa to nemogoče, za to je treba druge taktike, da se stre obstrukcija“, treba je „den Slovenen den Brotkorb höher

hängen, der Landesauschuss kann sie nur so kurieren.“

Tako tedaj. Sedaj vemo, po kakšnih načelih hočejo Nemci z nami v miru živeti, sedaj vemo, kakšna je nemška pravica napram Slovencem, kako so Nemci in nemškutarji naklonjeni slovenskemu ljudstvu. Zato ker je ljudstvo po njih zadržilo nevedno, ker ni „aufgeklärt“ — z drugo besedo bi se to reklo nemškutarsko — zato se ga mora, čeprav je miroljubno, tepsti, bičati, izstradati. Kako naj človek imenuje tako politiko? Ali ni to politika najhujše brutalnosti in krivičnosti? Že neštetokrat smo na podlagi števil dokazali, kako vnebovpijoče so krivice, ki se nam gode v deželnem gospodarstvu. Povsod v vseh panogah in pri vseh vprašanih smo zapostavljeni. Komaj sramotne drobtinice odpadejo na Spodnji Štajer, zlasti pa še na slovenski del. A Wastianu je še to preveč. Brezobzirno pove urbi et orbi, da se mora odvzeti Slovencem še te drobtinice, ker se jih drugače kot s to brutalno, surovo silo ne da prisiliti, da bi odnehali od obstrukcije. In ta metoda se ne zdi „pravicoljubnim“ Nemcem nedopustna in krivična, ako prav hite zatrjevat, da je ljudstvo pravzaprav nedolžno, da bo trpelo tedaj po krivem, da so vsega krivi samo slovenski politiki. Res, srd do slovenstva je odvzel Nemcem že vsak čut za pravičnost.

V enakem tonu kot vrhunec Wastianovega govora je izzvenel konec zborovanja. Dirigiral ga je znani mariborski odvetnik dr. Mravlag in sekundiralo mu je s pritrjevanjem več zborovalcev. Tudi dr. Mravlag je proglasil parolo političnih brezobzirnosti. Izjavil je, da se mora Slovincem pokazati pest, da je treba „die Kerle“ potlačiti in moralno pobiti, tudi če je treba postopati z nasilnimi sredstvi (Gewaltmittel). In nekateri zborovalci so temu propagatorju najskrajnejše politične nestrpnosti pritrjevali.

Tako, sedaj vemo, pri čem da smo. Sovražstvo Nemcev do nas je toliko, da nas hočejo na vsak način prisiliti, da bi klonili tilnik. Kličemo jim pa odločno in nevstrašno: Ne bo šlo! Mi se ne udamo! Motite se, gospodje Nemci, zlasti spodnještajerski, če mislite, da naše ljudstvo ne ve za kaj gre, da je neizobraženo in zaostalo. Na lastni koži čuti dan za dnem krivice, ki se mu gode, zato se je na stotinah zborovanj izreklo za boj do zmage. Kljub vašemu

PODLISTEK.

Moj pušle.

(Dalje.)

Peter Skuhala.

„Križi božji! Ka pa to za kúštrava baba bežiče?“

„Hođma bliže, nede hitro pribežala, te pa si jo dobro pogledni!“

„Toto babo jas poznan. Pa je znorela, ali je pijana?“

„Noriš se. Včera je vmrla, pa si išče večni mir no pokoj, pa ga ne najde. Obrekovala pa poupihovala je na sveti. Pod oknami pa za dvermi je poslušala, kaj so si ljudje gučali. Šla je tudi med nje sedet. Napelavala je guče na to kaj je štela znati, to pa je nesla dale, pa same laži trosila med ljudi. Tak je trosila laži po vesi, obrekovala pa podpihovala. Spuntala je celo ves. Sosid bo na sosida hūd. Eden drugemu so delali kvar od samega čmera. Tožili so se. Že ni blo odrašenega človeka v vesi, ki ne bi bilo kastigan zavolo jenh laži. Za to joj visi žareči jezik zvüst. Kúštrava ne, kak ti misliš, to so kače, ki jo pikajo. Dva hudiča jo s žarečimi bikovcami od hiže do hiže naganjata, vkeri pa je prle nemir delala. Viš! Ravno sta jo pa pritirala.“

„Ti gnúsna baba ti!“

„Pústma jo! Dobila je svoje plačilo.“

Srečama neprešteto množico črnih ljudi obojega spola.

„Toti so sveti zakon razdirali, zapelavali nedužnost, neso marali za šesto božjo zapoved. Hudiči je ženejo, kan so obsojeni.“

„Strašno se zažari pred nama.“

„Kaj je to?“

„Počakaj! Grema za njimi.“

Peklenščaki pokajo z žarečimi biči po množini,

mesarijo jo no mrčvarijo, ka je tekla kúpoma njihova krv.

Prišli smo do žarečega jezera. Vragovje, strašne pošasti, so se prikazali z ognja. Vsak saj ste po, ka je ogenj s plamenom daleč na okoli razletjo, vsaki je neznano zatüľjo, ka smo strepetali vsi.

Pred ognjenim jezerom sedi na žarečen stoli lucifer. V levoji roki drži žareče zasohe z dvema roglama, zadí jemi stoji visoki nad gnúsno glavojdugi rep.

Smeje se bogim žrtvam, grozno se reži, vüsta mu sežejo do kosmatih vüh, glas davle od sebe, ka bi se gora razpočila.

Lucifer se je prav satansko zakrohoto. Vse je spreminulo.

„Zaj si vidjo pekel?“ reče düh.

„Si lačen?“

„Pač, lačen pa žejen.“

„Pa stopma v toto krëmo, ka se pokrepčáš!“

„Tota pa je! Na sredi travnika pa krëma!“

Dotekne se mojih oči, pa zavarán lepi in vekí hram.

Odprema vrata, pa pribíži kakih sedenajst let stara diklina. Obledo no lice je prešínjalo nekaj nebeškega.

Pozdravi naj pa reče:

„Lačni ste pa žejni, postregli vam bomo, stop-te notri!“

Stopíma fižo. Hiža bla veka za več jezer ljudi,

po dužaven na štiri vogle. Na sredi prednje strani

je stalo neko razpetje, zagrajeno z pozlačenim železnim ploton, pred ploton je ležalo dolgo klečalo.

Düh me žene pred božjo martro, poklekne, potrka trikrat na prsi pa se prekriža.

Tak sen napravjo tudi jas.

Stanema, pa me žene k mizi, ki je stala na drugoj strani, nasproti križanega. Kumaj si sedema, je že pučica prinesla pijače, rekši:

„Pijte, žeden človek nemre jesti. Žüpa pa de včasi na mizi.“

„To spijen najn dūšak, tak sen žeden.“

„Le pi! Tota pijača te nede omamila“, pravi düh.

Žüpa je na mizi, pa kakšna!

„Takše žüpe pa ne skühajjo ljudje, tota žüpa more biti z nebes“, sen si mislo, düh pa se je nasmiho.

Po žüpi mi prinese pučica dve puranovi bedri

pa kisilo zelje.

„Kak pa vi znate, kaj jas najrajši jen?“ sen si mislo.

Za ten prinese pol pečenega praseta s slatkim zeljon. To bla jed! Prišle so tudi jrebice, fazan, pa še več drugega. Dobrega vina blo tudi zadosta.

„Kak je to“, pitan dūha, „ka brš nen siť, čeravno sen že teko pojo?“

„Tudi v nebesah vžüvajo zasluženo plačilo, pa le hrepénijo ponjen. Nigdar se ga ne nasitijo.“

Začüje se popevanje, nebeško petje se začüje. Od začëtka blo čüti, kak ka bi ščelice brnele, to pa je postajalo glasneje no bol razločno. Najnok blo to petje fiži. Moški nese križ, za jin gre neprešteto množakov v procesiji. Vsi so bili beli kak sneg. Šli so proti Križanemu. Ovi s križen prvi poklekne na kle-

čalo, polek njega pa drugi, keko jih je melo prostora. Dva ajngela se prikažita. Jezus jima davle kro-

ne, tak svetle, ka mi je jihova svetloba oči jemala. In ajngela sta jih devala na glave tistin, ki so klečali pred božjo mantroj. Za totimi so prišli drugi, dokliče

ne prišo zadnji na vrsto.

(Konec prih.)

oboroževanju, kljub vaši pokvarjeni ideologiji, po kateri je vaša pravica za nas krivica, se nič ne bojimo. Trdno sklenjeni v enotno falango stojimo in čakamo, naj pride kar hoče.

Slabše kakor do sedaj se nam ne more goditi, za to vlada v našem taboru upov polno, veselo razpoloženje. Če zadone bojne fanfare, pa bomo šli neustrašeno v boj.

Grof Berchtold.

Grofa Berchtolda je imenovanje za našega zunanjega ministra potisnilo z enim sunkom v prvo osprejje naše politike. Zicer ime Berchtold že prej ni bilo neznano in kurziralo je večkrat po časopisju kot ono Aehrenthalovega naslednika, vendar še-le sedaj z imenovanjem je postalo domače pri vsej politični javnosti. Grof Berchtold je član znane avstrijske aristokratske družine in ima on in njegova družina interesantno preteklost. Zanimalo bo zato gotovo izvedeti o tem kaj malega. Informacije imamo iz uglednih parlamentarnih krogov. Grof Berchtoldovi predniki so stali v vrstah onih čeških plemenitih krogov, ki so si v prvi polovici prejšnjega stoletja za probujo češkega naroda, priborili nevenljivih zaslug. Grofi Berchtoldi so bili, ki so skupno z grofi Sternbergi že v prvem pričetku 19. stoletja mnogo žrtvovali za temeljne institucije, na podlagi katerih se je izvršilo prerojenje češkega naroda. Praded sedanjega ministra, grof Leopold in njegov brat grof Friderik, sta se zlasti živahno udeleževala ustanovitve nacionalnega muzeja in s tem združenega literarnoznanstvenega instituta. Grof Friderik je prevzel težko nalogo sestaviti načrt in statut za muzej, kar je bilo pri tedanjih razmerah zelo opasno, ker je vzbujalo pri vladi lahko takoj nezaupanje, da se gre za narodno-politično propagando. Oba brata sta se tudi pozneje neumorno udeleževala gibanja takomimovanih čeških patriotov in kot karakterističen detail bodi omenjeno, sta v 30tih letih sodelovala pri ustanovitvi prvega češkega naravoslovnega časopisa. Eden kot podpiratelj z denarjem, drugi celo kot začasni urednik.

Pozneje, ko je pričelo nacionalno življenje zavzemati ostrejšje oblike, so stopili grofi Berchtoldi nekoliko v ozadje. Vendar pa je oče sedanjega ministra pripadal v moravskem deželnem zboru oni srednji stranki, ki je vse težnje češke minoritete po možnosti podpirala. Sedanji naš zunanji minister zasleduje z zanimanjem ves kulturni razvoj češkega ljudstva in se v njegovi družini govori mnogo češki. Znana je tudi njegova bogata knjižnica na gradu Buhlovic, v kateri je mnogo staročeških knjig in pa manuskriptov velike zgodovinske važnosti.

Da pripada grof Berchtold k onim avstrijskim državnikom, ki presoajo razmere v Avstriji tudi po važnosti Slovanov in Slované v polni meri vpoštevajo, je v ožjem krogu prav dobro znano.

Grof Berchtold, ki je bil pred letom še poslanik v Petrogradu in je potem stopil v dispozicijo, ba je da se odpočije od aneksijske krize, je zlasti v Petrogradu znana in priljubljena oseba, in ga vežejo na ruske vodilne kroge mnoge prijateljske vezi. Z vso sigurnostjo se računa, da se bo pod njegovim vplivom naše razmerje do Rusije zboljšalo. Že kroži po časopisju vest, da namerava posetiti prestolonaslednik Fran Ferdinand v kratkem rusko prestolico in ruskega carja.

Ker se hvali grofa Berchtolda kot spretnega in verziranega diplomata zelo mirne in hladnokrvne narave, premišljenega in previdnega dela brez vsakih momentanih izbruhov in drznih alir, smemo biti uverjeni, da bo pot njegove politike pot miru.

Med ljudstvom.

Pišee.

V natlačeno polni dvorani volilcev je v nedeljo dne 25. t. m. po ranem opraviilu zboroval državni in deželni poslanec gospod dr. Jan k o v i č. V svojih temeljitih izvajanjih nam je pojasnil, kaj da je obstrukcija, predložil nam nečuvne krivice in zapostavljanje spodnjestajerskih davkoplačevalcev od strani nam strupeno sovražne nemškonacionalne večine, ki je poslanca S. K. Z. prisilila poseči po orožju obstrukcije, če hočejo še veljati za vestne zastopnike teženj svojih volilcev. Obrazložil nam je nadalje vse obsodbe vredno deželno gospodarstvo, dokazal, kako da se ravno slovenski del dežele gospodarsko zanemarlja itd. Končno nam je še podal sliko pogajanj za delamožnost deželnega zbora in kako da je ravno par nemških Slovincem strastno sovražnih in oholih nestrpnostev preprečilo sporazumljenje. Poročilu je sledilo enoglasno odobravanje.

Gospod Ivan Urek mlajši izreče nato v imenu vseh volilcev gospodu poslancu in vsem njegovim tovarišem pristržno zahvalo za njihovo požrtvovalno borbo v prid svojih volilcev, osvetli z njemu lastnim sarkazmom hinavsko in hudobno postopanje Narodne stranke glede obstrukcije in prosi gospoda poslancu, da blagovoli pri svojem delovanju posebno upoštevati interese tukajšnjih kmetov glede nove sotelske železnice, kmečkim razmeram primerne preustrojitve šolskega pouka itd.

Ko je nato gospod poslanec podal še nekatera pojasnila, je bila navdušeno in brez ugovora od strani navzočih socialdemokratov, sprejeta sledeča resolucija:

„Zborovalci popolnoma odobrujejo nastop svojih poslancev v deželnem zboru in jih pozivljejo, da vstrajajo v tem boju, dokler ne izidejo kot zmagovalci.“

Sv. Lovrenc v Slov. gor.

Zborovanje deželnega poslanca gospoda Meška se je prav zadovoljno obneslo. Udeležba volilcev je bila obilna. Gospod poslanec je gladko in jasno razložil razmere v deželnem zboru in dokazal, da so naše zahteve opravičene.

Poslušalci so to odobraval ter na predlog gospoda predsednika Koserja izrazili svojo zadovoljnost vsem našim deželnim poslancem.

Sv. Francišek v Stražah.

Na pustno nedeljo nam je priredilo naše Kat. izobraževalno in bralno društvo zopet dve igri „Sv. Cita“ in „Prepirljiva sosedu.“ Naša vrla dekleta so igrala izbornu, če tudi so še-le prvokrat nastopila na odru. Ljudstvo je z zanimanjem zasledovalo to igro. Druga igra je pa napravila obilo smeha.

Če ne pride kakšna ovira, se vrši pri nas na 3. nedeljo v postu predavanje, na katero so že zdaj vsi vabljeni.

Na velikonočni pondeljek se boste zopet predstavljale dve igri.

Prosimo sosedna društva, da za ta dan ne prirede nobene predstave.

Politični pregled.

Državni zbor.

Finančni odsek.

Finančni odsek državnega zbora je pričel v pondeljek dne 26. t. m. z generalno debato o vladnih finančnih predlogih. Razpravo je otvoril finančni minister Zaleski z daljšim ekspezejem. Govor finančnega ministra je bil zelo spreten in na vse strani vabljev, povedal pa ni skoro nič novega. V novih finančnih načrtih najdemo po večini točke, ki so bile že v prejšnjih. Po tem novem načrtu bi se zvišali dohodki za dežele za približno 61 do 92 milijonov, za državo za 48 milijonov. Načrt je nepopolen in nikakor ne bo zadostil obstoječim potrebam. Mogoče pa hoče Zaleski s tem, da ne pride z vsemi svojimi zahtevami naenkrat na dan, obdržati zbornico pri dobri volji.

Za ministrom je govorilo več poslancev, ki so s svojega stališča osvetljevali buket novih davkov. Dr. Steinwender je zatrjeval, da je finančna reforma veliko preozka.

Seja finančnega odseka predpoldne dne 27. t. m. je trajala komaj četrt ure. Ker je bila udeležba od strani večine zelo slaba, so to ugodno priliko porabili socialni demokratje. Poslanec dr. Diamand (socialni demokrat) je povdarjal, da je navzočnost finančnega ministra v teh sejah neobhodno potrebna, sicer ni v taistih zastopana vlada po odgovornem ministru. Finančni minister je pa imel istočasno sejo v pridobninsko-davčni komisiji kot predsednik, in ni mogel biti navzoč tudi v seji finančnega odseka. Omenjeni poslanec je, uporabljajoč ugodno priliko, stavil predlog, da se seja preloži. Ta predlog je bil s 15 glasovi proti 13 sprejet. Seja se je preložila na 3. uro popoldne.

V popoldanski seji se je nadaljevala generalna debata o davčnih predlogih. V debato je poseglo več govornikov. Nato je predsednik dr. Urban zaključil sejo.

Prihodnja seja finančnega odseka se vrši dne 5. sušca.

Gosposka zbornica.

V gosposko zbornico je imenovanih 26 članov. Med temi je samo eden Jugoslovan in sicer bivši hrvaški državni poslanec vitez Vuković. Izmed Čehov sta imenovana za člane gosposke zbornice bivši minister dr. Začek in založnik Ott.

Delegacije.

Iz dobro informiranih krogov se poroča, da se delegacije bržčas ne bodo sklicale pred veliko nočjo.

Nadomestna državnozborna volitev v Beljaku.

Za mandat pokojnega socialno-demokratskega poslanca Rieseja je volilni boj že v polnem tiru. — Pretečeno nedeljo se je vršil v Beljaku šod nemško-nacionalnih zaupnikov beljaškega volilnega okrožja, da se določi kandidata. Zjedinili so se konečno na dr. Angererja, gimnazijskega profesorja v Celovcu.

Nadomestna državnozborna volitev v Rohrbachu.

Dne 27. t. m. se je vršila v Rohrbachu na Vg. Avstrijskem nadomestna državnozborna volitev za mandat pokojnega ministra dr. Ebenhocha, ki ga je pa že pred smrtjo odložil. Izvoljen je oficijelni krščansko-socialni kandidat Hötendorfer.

Bosna in Hercegovina.

Več kakor dve leti je trajal razdor med bosanskimi Hrvatimi, ki so se bili razcepili v dva tabora. Če tudi ta razdor glede narodnih vprašanj ni bil pomemben, je bilo vendar needinstvo med „Udrugo“ in „Zajednico“ v kvar katolicizmu.

Papež je odposlal lanskega leta delegata don Bastiena v Bosno, da prouči na licu mesta ne samo nastali razdor med obema strujama, marveč da tudi poroča sv. stolici o nastalih divergencah med svetno duhovščino in frančiškani. Naloga vključuje ljubeznjivosti in vključ osebne posega v to zahtevo od strani tega visoko izobraženega delegata ni bila lah-

ka. Pripomogel je pa zelo veliko, da se je sprava tudi formalno izvršila. Svečana leta 1910 je razglasil nadškof dr. Stadler interdikt nad „Zajednico“ radi njenega tedajnega postopanja. Nobečen svetni duhovnik ni smel biti ud tega društva. Sedaj je pa nadškof preklical svoj interdikt in obe struji sta zopet združeni v svrhu dosega kulturnih, socialnih in gospodarskih ciljev v enotno stranko.

Iz Hrvaškega.

Dne 26. t. m. popoldne so aretirali v neki kavarini v Zagrebu poslanca Lorkoviča, ki je bil obsojen na tri mesece zaporu.

Poljski klub.

Ker je bil bivši načelnik Poljskega kluba, pl. Bilinski, imenovan skupnim finančnim ministrom, se vrši dne 4. sušca volitev novega načelnika Poljskega kluba. Konservativni Poljaki in poljska ljudska stranka so pozvali demokratično skupino, naj imenuje načelnika. Izstop dr. Lea iz demokratske skupine se smatra za znamenje, da je izvolitev župana krakovskega, dr. Lea, načelnikom Poljskega kluba, gotova stvar.

Demonstracije v Zagrebu.

V soboto bi se imel vršiti na Starčevićem trgu shod z dnevnim redom: „Dogodki v Sarajevu“, toda shod je policija prepovedala. Vkljub temu se je ljudstvo začelo ob 6. uri zvečer zbirati v velikih množicah v Ilici in v sosednjih ulicah. Največ je bilo dijaštva in delavstva. Množica je pela rodoljubne pesmi ter hrupno demonstrirala proti banu Čuvaju. Policija se je držala popolnoma pasivno.

Ko pa je množica skozi Preradovičovo ulico hotela prodrati na Starčevićem trg z očitnim namenom, da bi tam priredila shod, ji je v Kukovičevi ulici zastopil pot močan kordon policije ter demonstrante potisnil proti Ilici.

Demonstranti so se vrnili v Ilico, kjer so jih redarji skušali razkropiti. Toda policija je bila pre-slaba, ker so z vseh strani dohajali novi manifestanti. Ko se je demonstrantom pridružila nova večja četa, prišedša od bujeviške pivnice, je množica krenila iz Ilice po Frankopanski ulici proti Vseučiliškemu trgu, kjer je nameravala prirediti veliko narodno skupščino.

Na vogalu Vseučiliškega trga je manifestante sprejela policija. Bil je tu oddelek redarjev pešcev pod poveljstvom nadstražnika Jagića in oddelek redarjev na konju pod poveljstvom nadzornika Zidenčaja. Ker se manifestanti niso dali ustaviti, so jih redarji naskočili z golimi sabljami. Za trenutek so bili demonstranti osupnjeni, potem pa so posegli po kamenju ter jeli z njim bombardirati policijo. Nastala je pravcata bitka. Veliko število demonstrantov je bilo ranjenih.

Neki detektiv je udaril trgovskega akademika Čedomila Kokanoviča s palico s tako silo po glavi, da se je na mestu zgrudil. Reševalno društvo je ranjencu prihitelo na pomoč, ga obvezalo ter dalo odpeljati v bolnišnico.

Končno se je policiji vendar-le posrečilo potisniti manifestirajočo množico z Vseučiliškega trga. Glavni del demonstrantov se je vrnil v Ilico, ostali pa so se razpršili po raznih drugih ulicah, povsod hrupno demonstrirajoč proti mažaronskemu režimu in prot banu Čuvaju.

Med tem, ko so se vršile demonstracije v Ilici in na Vseučiliškem trgu, se je del demonstrantov napotil pred državni kolodvor in pred prometno upravo državnih železnic, hoteč tamkaj demonstrirati. (Toda poslopje železniške prometne uprave so stražili orožniki. Manifestantje so se za to umaknili na drsalisče ter jeli od tu s kamenjem bombardirati poslopje, na katerem so razbili vse šipe. Eden izmed orožnikov, ki so stali na straži pred poslojcem, je ustrelil na demonstrante, a k sreči ni nikogar zadel. Med orožniki in demonstranti je bil namreč plot in samo tej okolnosti je pripisovati, da ni bil nihče ustreljen.

Del demonstrantov, ki jih je razpršila policija na Vseučiliškem trgu, je odšlo na trg grofa Khuen-Hedervaryja. Ker tu ni bilo redarjev, so manifestanti neovirano sneli poulične table in jih razbili. Demonstracije so se nadaljevale pozno v noč, toda do resnih spopadov ni več prišlo.

V nedeljo zvečer so se vršile zopet velike demonstracije. Od 7. ure zvečer pa do 1. ure zjutraj so se ponavljale po raznih ulicah demonstracije. In prišlo je do ponovnih demonstracij in do spopadov s policijo, pri katerih je ta rabila orožje. Mnogo demonstrantov je bilo ranjenih. Ranjenih je bilo tudi mnogo redarjev in med njimi eden težko. Streljalo se je tudi iz revolverjev in na Ilici in na Vseučiliškem trgu so demonstranti vse goreče plindve svetilke podrli. Še-le po 1. uri po noči se je posrečilo zopet napraviti mir. Večina demonstrantov so bili delavci.

Na konferenci opozicijonelnih občinskih svetovalecev in meščanov, katere so se udeležili tudi vseučiliščniki in socialni demokratje, je bila sprejeta resolucija, v kateri se ostro obsoja politiko sedanjega režima in postopanje policije povodom demonstracij, ter se protestira proti razpustu hrvaškega sabora. Zahteva se popolno ustavo. Zajedno se tudi obsoja najnovejši poulični izgređi, osobito poškodovanje mešne lastnine.

Fran Ferdinand v Peterburgu.

Iz dobro poučenega vira poročajo, da se vrše med rusko in avstrijsko vlado pogajanja zaradi obiska avstrijskega prestolonaslednika Frana Ferdinanda v Peterburgu.

Raznoterosti.

Umrl je v ponedeljek dne 26. februarja ob 1/2. uri popoldne, kakor smo že kratko javili, častiti gospod Janez Wolf, umirovljeni kamniški župnik in knezoškofijski računski revident v Mariboru. Ranjki je bil rojen v Mariboru dne 26. februarja 1859 in v mašnika posvečen dne 16. julija 1882. Služboval je na sledečih župnijah: kot kaplan v Zetalah, Lučah, Gornjemgradu, pri Sv. Stefanu, pri Sv. Juriju ob južni železnici in v Pišecah, kjer je bil tudi provizor. Kot župnik je bil v Zabukovju in osem let v Kamnici, kjer je dne 1. maja 1909 stopil v pokoj. Po dolgi, mučni bolezni je umrl ravno na svoj 54. rojstni dan. Pogreb se je vršil danes popoldne. Naj v miru počiva!

Iz gozdarske službe. Poljedelski minister je na lastno prošnjo prestavil višjega gozdnega komisarja Otona Paula iz Ljubljane v Celje.

Smrtna kosa. V Gradcu je umrl dne 26. t. m. c. kr. poštni svetnik v pokoji gospod A. Gunscher. Pokojnik je bil mnogo let predsednik c. kr. poštne in brzojavnega kurza ter obče priljubljen višji poštni upravni uradnik. Slovencem je bil jako naklonjen. N. v m. p.!

Konfiscirani. Zadnjo številko so nam zaplenili. Uvodni članek, v katerem smo primerno odgovorili na vsenemška izzivanja pisatelja Bartscha, se je zdel za obstoj države skrbnim gospodom neprimeren, mogoče celo kaj hujšega in so nam ga zajeli skoro celega. Pa naj naši čitatelji radi tega nič posebno ne žaljujejo. Ne bo dolgo in imeli bodo priliko ga prav mirnodušno prečitati.

Liberalci povsod rakovo pot. Kjer je le pešica liberalcev, tam se že vsajajo, kakor da je ves svet njihov. To opazujemo pri nas na Štajerskem, pa tudi drugod, na primer na Kranjskem. Če človek verjame liberalnim listom, mora biti uverjen, da je na Kranjskem liberalcev kot listja in trave. Če pride pa do kakih volitev, potem jih razun v Ljubljani, kjer pa tudi nazadujejo, ni nikjer le nekoliko častno število. To se je pokazalo tudi pri volitvi v kranjsko kmetijsko družbo, ki jo omenjamo na prvem mestu. Še pred tremi leti so liberalci v tej korporaciji gospodovali, sedaj so propadli na celi črti. Njihova predsedniška kandidatura sploh na glasovanje ni prišla, ker je bil poslanec Povše izvoljen per acclamationem. Pri podpredsedniku so nekaj skušali zbirati glasove, ko so pa videli, da jih ni skoro nič, so se sramotno umaknili. Dr. Lampe je dobil 623 glasov, liberalcev nobenega. In tako tudi pri ostalem odboru. Na celi črti poraz. Kakor zajci so jo liberalci potegnili, ko so videli, kako jih ljudstvo mara. In prav jim je, saj so ravno taki kot naši štajerski.

Razun na Slovence so bili mariborski Nemci včeraj na shodu v kazini zelo hudi tudi na graške Nemce, ker so ti obsodili Wastianovo nestrpno taktiko. Vsak govornik se jih je spominjal in navadno ne v preveč laskavih besedah. Očitale so jim je, da ne poznajo razmer, da se v tikavih zadevah Mariborčanov itd. Poslanec Neger se je radi te zadeve najbolj razburil. Rekel je, da on ostane „ein deutscher Mann“ in da zavrača napade graških poslancev z ogorčenjem. Dr. Mravlag je tudi povdarjal, da zavrača mariborski Nemci z vso ostrožjo napade na Wastiana. Radovedni smo, če bodo Gračani molčali, posebno ker se jih je slikalo za Nemce druge vrste, ki imajo bolj mehko hrbtišče.

Lapsus linguae. Ko je na včerajšnjem Wastianovem shodu v kazini govoril odvetnik dr. Mravlag, mu je všel lapsus linguae, ki je vzbudil splošen smeh. Ko je zopet enkrat pričel z novim odstavkom in je hotel z vsakdanjo frazo titulirati volilce, je rekel: „Meine sehr geehrten Herren Geschworenen!“ Bučen smeh je zašumel po dvorani. Je pač križ, če je človek še v politiki vedno samo advokat.

Odpravljeni prazniki in državna postava. G. knezokšof v Tridentu na južnem Tirolskem je ravno tako kakor ljubljanski ali goriški škof odpravil nekaj praznikov. Razglasil je to že koncem meseca januarja tako, da v njegovi škofiji že letos niso praznovali svečnice. Na podlagi škofovega razglasa je neki stavbenik v Meranu dne 1. februarja naznanil svojim delavcem, da na svečnico ni praznik in da morajo vsi priti na delo. En delavec pa na svečnico ni prišel delat, na kar mu je stavbinski mojster za ta dan odtrgal mezdo. Delavec pa s tem ni bil zadovoljen in je stavbinskega mojstra tožil, češ, da je svečnica vzlic škofovemu razglasu praznik, da mu mora torej stavbinski mojster povrniti odtrgano mezdo, čeprav ni delal. Sodišče je obsodilo stavbinskega mojstra, da mora delavcu povrniti odtrgano mezdo, češ, da škofove odredbe glede praznikov nimajo za državo nobene veljave in da veljajo za državo še vsi dosedanja prazniki.

Za srednje šole na Štajerskem. Ministrstvo za uk in bogočastje je določilo za leto 1912 34.169 K kot zdatno dotacijo za realki v Gradcu II in v Fürstentfeldu. Na realki v Gradcu se ustanovi mesto definitivnega učitelja telovadbe, istotako na drugi državni gimnaziji v Gradcu. Na državni gimnaziji v Mariboru se ustanovi mesto definitivnega učitelja za risanje. Višji dekliški šoli v Ptuj se je dovolila subvencija.

Doma pometaj! Zadnji čas je „Štajerc“ zopet zasedel visoki prestol moralista in neusmiljeno in krivično maha po duhovnikih. Gotovo je postal od samega šnopsa že tako kratkoviden, da ne vidi gnoj-

nice pred svojim pragom. V Ptuj je namreč neka zloglasna gostilna, v kateri se mladina telesno in duševno zastruplja in se z gnjusnimi in nalezljivimi boleznimi okužuje. O tem pa dični „Štajerc“ čisto molči in se nad tem nič ne zgraža. Tukaj imaš, čednostni „Štajerc“, najboljšo priliko, da pokažeš svojo moralno. Vzemite tedaj prav debelo in trdo krtačo in okrtajte pošteno tvoje varuhe, kateri to zloglasno hišo v Ptuj tripijo, in krtači tako dolgo, dokler ona hiša iz Ptuja ne bo izginila. Če pa tega ne storiš, si velikanski hinavec in obrekovalec in nimaš nobene pravice druge soditi in obsojati. V to gnojnico še bomo malo bolj posvetili in mislimo, da bo tako zamrdelo, da marsikateremu ptujskemu moralistu ne bo ljubo, a njihove žene pa nam bodo hvaležne.

Štajersko.

Maribor. Slovensko gledališče. V nedeljo dne 3. marca 1912 se vprizori „Grajščak in kmet“, ljudski igrokaz v treh dejanjih. Češki spisal Ladislav Stroupežnički. Poslovenil Gestrin. Sesteljuje orkester Glasbenega društva. Blagajna se odpre ob 7/8. uri. Začetek točno ob 8. uri. Prihodnja predstava dne 17. marca 1912 popoldne: „V znamenju križa.“

Razvanje pri Mariboru. Pred nekaterimi dnevi je tukaj umrl vnuk bivšega slavnega tirolskega junaka Andreja Hoferja, Franc Hofer, v 75. letu svoje starosti. Živel je kot umirovljenec.

Ruše. Podravska podružnica Slovenskega planinskega društva vabi svoje člane na občni zbor, ki se vrši v nedeljo dne 10. marca ob 2., oziroma ob 3. uri popoldne v gostilni gospoda Jožefa Muleja v Rušah. Na dnevnem redu je tudi pogovor o novi stavbi pri Ruški koči.

Ribnica. Na nedeljo dne 3. sušca je povabila tukajšnja kmetijska podružnica poslanca gospoda dr. Verstovška na pogovor o vodnih silah in drugih zadevah. To posvetovanje se bo vršilo po prvem opravilu pri gospodu Puru. Zadeva je za naše kraje veljebnemobna, zato se naj naši posestniki in tudi drugi obilno udeležijo tega posvetovanja. Ako bo neko društvo vzelo vodno moč Drave, bodo trpeli tudi pritoki in naše žage bodo deloma uničene. Zato je treba se ustavljati, dokler je še čas za to. Vspešno se zamore o tej zadevi govoriti v državnem zboru, ako ima gospod poslanec tehtne dokaze, da se tako prepreči nevarna postava.

Občni zbor Slovenske kmečke zveze se vrši na Jožefovo dne 19. marca 1912 v Celju. Na njem govori tudi poslanec dr. Krek iz Ljubljane. :: :: :: ::

Ljutomer. V nedeljo dne 25. februarja so našli obešenega na jelši tik nemškega kopališča črevljara in paznika kopališča Kosaniča. Žalosten konec nekdanjega dobrega obrtnika po neizmernem užitju „ptujšice.“

Bučecovci. Dne 26. t. m. smo imeli pri nas zares žalosten popoldne. Ob dveh popoldne je začelo goreti na gospodarskem poslopju posestnika Alojza Kosi. V kratkem času je požar vpepelil gospodarska poslopja že imenovanega Kosija, potem vdove Kolmanič, Fr. Štiblerja in Slane. Na lice mesta je prihitelo takoj osem požarnih bramb, ki so obvarovale hiše. Zažgal je desetletni fantek Al. Vrbanjšek. Skoda je velika. Zavarovani so bili za manjše svote. Že pred osmimi leti jih je zadela enaka nesreča. A. Vrbanjšek je pokazal, kje je dobil žveplenko, s katero je zažgal. Stariši, pazite na otroke! Ne dajte jim vžigalic!

Brežice. V prid šolski kuhinji v Brežicah se vrši v nedeljo popoldne dvojno predavanje s skopičnimi slikami v veliki dvorani Narodnega doma in sicer prvo ob treh popoldne (vstopnina po 30 in 60 vin.), drugo ob osmih zvečer (vstopnina 60 vin.) Z ozirom na blagi namen je pričakovati številne udeležbe ter se preplačila hvaležno sprejemajo.

Grabe pri Središču. Na gostiji Alojzija Horvata in Ivane Lukmanove so izdražbali veseli svatje škaflo peciva v prid „Slovenski Straži“ v znesku 10 K. Vrlim svatom lepa hvala!

Središče. (Izjava.) Z ozirom na dopis v „Straži“ z dne 23. febr. 1912, št. 23, kjer se trdi med drugim, da imajo nekateri (središki) učitelji preveč prostega časa in si preganjajo dolgčas s spisovanjem takih „duhovitih“ in ljudskoizobraževalnih spisov, ki nekako dokazujejo, da ti ljudje zaslužijo zvišanje svojih plač, izjavljajo podpisani s častno besedo, da pri „Središkem sršenu“ niso sodelovali, niti bili v najmanjši zvezi z onimi ali z onimi, ki so ta list izdali. V Središču, dne 25. febr. 1912. Franjo Serajnik. Ivan Najžer, Ljudevit Muzek, Anton Kosi. — Pripomba uredništva: Jemljemo to izjavo srediških gospodov učiteljev lojalno na znanje. Priobčujemo jo, ker nečemo delati nikomur krivico in ker nam pove, da so središki liberalci, kojih inteligenca in olik je našla svoj izliv in svoj izraz v „Središkem sršenu“, že tako globoko padli, da se jih povsod hvaležno odklanja.

Primorsko.

Obstrukcija v tržaškem občinskem svetu. Dne 26. februarja zvečer se je nadaljevala občinska seja.

Socialni demokrat Cerniutz je nadaljeval svoj obstrukcijski govor. Govoril je do 1/10. zvečer, nakar je župan zaključil sejo.

Podržavljenje italijanskih srednjih šol v Trstu. Tržaški župan je dobil od namestnika naznanilo, da hoče država podržaviti vse italijanske srednje šole. Najprej hoče podržaviti mestno realko, ki bo prešla že pričetkom prihodnjega šolskega leta v državne roke. V italijanskih krogih vlada vsled tega splošno ogorčenje ter govore, da hoče vlada to storiti samo za to, da ustanovi slovenske paralelke.

Razpust puljskega mestnega sveta. Do 1. 1909 so vladale v puljskem mestnem svetu vedne homatijske. Opetovani razpusti, nove volitve, obstrukcija itd. so ovirale delovanje mestnega sveta skozi celih šest let. Še-le omenjenega leta se je deloma posrečil sporazum. V mestno zastopstvo je bilo izvoljenih 25 italijanašev, 7 Hrvatov, 10 zastopnikov mornarice, 2 zastopnika državnih uradnikov in eden socialni demokrat. Slabo mestno gospodarstvo je napotilo zastopnike mornarice, da so odložili svoje mandate in skrajna narodna nestrpnost večine napram slovenskim interesom je napotila hrvaške zastopnike, da so tudi oni odložili svoje mandate. Mestni zastop je zaradi tega postal delanezmožen in vlada je bila prisiljena istega razpustiti. Kot vladni komisar je imenovan baron Gorizutti, namestniški tajnik puljskega okrajnega glavarstva. Gospodarstvo mesta je tako zavoženo, da vladni zastopnik niti toliko denarja ni našel v mestni blagajni, da bi bil zamogel izplačati pometaje ulic. Na račun puljskega mesta je moral najeti posojilo pri ondotni filijalki kreditne banke v znesku po 5000 K. — Dne 26. svečana jutraj je pa dal vladni komisar, ki upravlja občinske posle, aretirati več uradnikov mestnega računskega urada, ker je konstatiral v mestnih blagajnah velik primanjkljaj.

MOJA STARA

izkušnja je in ostane, da za odstranitev poletnih peg, kakor tudi za dosego in ohranitev nežne, mehke kože in belega polta ni boljšega mila, kakor je svetovno znano Steckenpferd-milo, znamko Steckenpferd, od Bergmann & Co., Tetschen ob Labi. Komad stane 80 vin., dobi se v lekarnah, v drožerijah, v parfumu in sličnih trgovinah. Tudi se je zelo dobro obnesla Bergmanns Lilienereme „Manera“ za ohranitev nežnih, belih rok gospa; v tu-bah po 70 vin. se povsod dobi. 67

Vojska.

Italijani napadli Beirut.

Italijanski napad na Beirut še vedno vznemirja svetovno politično javnost. Skoro vse časopisje sedaj svari Italijo, pred nadaljevanjem boja s takimi sredstvi. Zlasti Francija je vznemirjena.

Uradno turško poročilo.

Turško notranje ministrstvo poroča o bombardiranju Beiruta:

Dne 24. t. m. ob 7. uri jutraj sta pripluli pred Beirut dve italijanski oklopnici tipa „Vittorio Emanuele“ in dve prevozni ladiji ter zahtevali izročitev topničarke „Avu-illaha“ in torpedovke „Angora.“ In obe turški bojni ladiji sta se takoj pripravili na boj. Med tem ko so se oblasti posvetovala o noti italijanskega kontre-admirala, so pričeli Italijani bombardirati, preden je potekel določeni čas. Turški ladiji sta se pogumno branili. „Avu-illaha“ je zadelo več krogel in se je užgal. Električni kotel je eksplodiral. Posadka se je izkrcala z orožjem vred, kolikor je bilo to še možno. Slednjič sta se „Avu-illah“ in „Angora“ potopili. Po bombardiranju je sovražnik odplul, vrnil pa se je čez dve uri in obstreljeval dele turških bojnih ladij, ki so moleli iz vode. (Veliko junštvo!) Strel je zadal poslopje otomanske banke in ga deloma poškodoval. Nato sta sovražni ladiji odpluli. Prebivalstvo je bilo v prvem hipu vznemirjeno, vendar se je oblastim posrečilo, da so v kratkem času napravile mir.

Uradno italijansko poročilo.

Z ozirom na vest londonskega „Evening News“, ki je prvi imel poročilo iz Beiruta in je javljal, da so Italijani bombardirali mesto Beirut, sporoča „Agenzia Stefani“ naslednje:

Doslej je znano sledeče: Ker je bilo znano, da sta v Beirutu dve turški bojni ladiji, ki nameravata lajšati vojno kontrebando in napačati italijanske prevozne ladije, so dobile italijanske bojne ladije pove-lje, naj odplovejo v Beirut in uničijo turški ladiji. To je vojna operacija, ki se je izvršila in o kateri še ni končnega poročila. Izključeno pa je, da bi bilo mesto bombardirano.

Izgnani Italijani.

Turški ministrski svet je dne 26. t. m. sklenil, da se izženejo iz vilajetov Alepo, Sirija in Beirut vsi Italijani razen duhovnikov. Nad mestom Beirut je proglašeno obsedno stanje. Posledica napada.

Tripolis.

Listi poročajo:

Dne 23. svečana je začela prodirati italijanska kolona, obstoječa iz štirih bataljonov pešcev, oddelka konjenišva in treh bataljonov topništva iz Ainzare proti jugu, da zasede Zamzur. Napetela je pa na hud odpor Arabo-Turkov. Italijanska kolona se je morala vrniti. Arabci so imeli dva ranjenca. Izgube Italijanov niso znane.

Umetni mlin v dobro obiskanem trgu Spod. Labudske doline, ob državni cesti in železnici, cerkev in šola v trgu, gotovi odjemalci, z žago, elektr. luč in kovačnico v hiši, vse lepo uravnano, 7 orolov zemljišča z lepim sadovnikom, se poceni proda. 68
Uprašanje na upravo lista.

Imam več stotisoč dreves vsako vrstnih za prodati; cena od 40—80 vin. — Ponudba naj se pošlejo pod naslov Ivan Cerjovič, veleposestnik v Dobevo ob Savi. 5

Pristen kmečki slivovec, dvakrat žgani vinski slivovec ter izboren rum se dobi na drobno in debelo v gostilni Inkret, Lajtersberska cesta v Karčovini pri Mariboru. — Opozarjamo tudi na znano dr. Turnerjevo vino. 5

Službo v župnišče ali v kako pošteno krščansko hišo, išče kot kuharica, pošteno kmečko dekle, ki je pred kratkim dovršila dva tečaja gospodinske šole z dobrim uspehom. Naslov pove upravnistvo „Straža“ v Mariboru. 58

Hišo na prodaj! Pripravna za kakega penzionista, pa tudi za delavca; stoji 20 minut od mesta Celja, vrt za zelenjavo meri 284 metrov, lasten studenec, zemlja je prve vrste, hiša ima 2 sobi ena 4, druga 2 okna, kuhinja in vse pripadajoča. Cena le 7000 K, 3000 K je posojilnice. Obreštuje se 6% ker se tudi kapital stem plačuje. Več pove upravnistvo tega lista. 58

Za trgovino v Savinjski dolini se išče kot prva moč **trgovski pomočnik.**

Naj se oglasijo gospodje, kateri imajo zmožnost in veselje do manufakture. — Zahteva se marljiv, samostojen delavec. Tudi mladim gospodom začetnikom je dana priložnost, se kot poslovođa upeljati. Dobra plača ter prijetno poslovanje zagotovljeno. Dopisi se naj pošiljajo pod »F. T.« 1912 na upravnistvo tega lista. 60

Tomasova žlindra

zvezdne znamke

je po mnogoletnih preizkušnjah priznana zanesljivo učinkajoča in najcenejša forforovo-kislo umetno gnojilo. Ta je letos posebno vsled znižane voznine izdatno cenejša kakor lansko leto.

Kdor hoče po lanske hudi suši svoja polja in travnike okrepčati in osvežiti, naj rabi le

Tomasovo žlindro
zvezdne znamke.

Tozadavna pojasnila in spise daje brezplačno ter sprejema naročila na cele vagone in na drobno

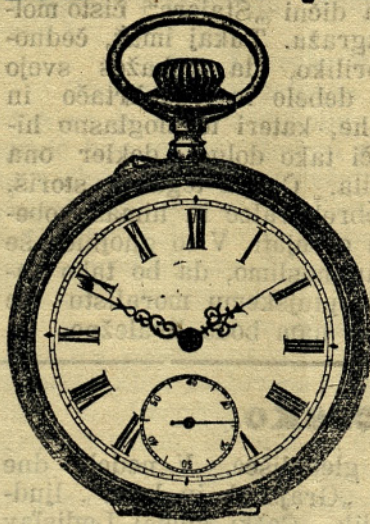
veletrgovina z železnino

„MERKUR“
Peter Majdič, Celje,

kjer je Glavno zastopstvo in zaloga tvrdke
Thomasphosphatfabriken Berlin.

Lahek zaslužek. Za na dom, za fante dekleta že od 14. leta naprej. Kdor želi delati za mene predmete, pri katerih se lahko zasluži 20 do 40 vinarjev na uro in to brez posebne učnosti. Kdor želi pojasnila in vzorec od dela naj pošle 60 vin. v znamkah, katere se mu pa vrnejo ako delo sprejme. Izrezljarska trgovina, trg Lemberg, Šmarje pri Jelšah. 56—3

Slovenci pozor!

Poročne prstane vsake velikosti in po najnižji ceni; ne votle ampak polne (masivne.) Za blago jamčim in graviram zastonj. Posebno priporočam nove slovenske plošče za gramofon, v katerih imam sedaj posebno veliko izbiro. Delavnica za popravila.

Urar, očalar in zlatar

Franjo Bureš Maribor

Tegethofova cesta št. 39.

Velečast. duhovščini in drugemu p. n. občinstvu se uljudno priporočam za napravo podobarskih, pozlatorskih in slikarskih del, za napravo in prenovljenje oltarjev, tabernakeljev, božjih grobov, spovednic itd. Izdelujem tudi lepe podobe iz lesa, kamna in malca (gipsa) fino slikane po najnižji ceni. Prevzamem tudi izdelovanje boljsega pohištva, klečalnike in dr. za zasebno rabo. Priporočam se tudi slav. društvom za napravo gledaliških odrov in dekoracij. Solidno delo! Cene primerne! Načrti, dogovori in proračuni brezplačno!

Z velesposilovanjem

Davorin Lubej, delavnica za cerkvena dela
Zaverše pošta Grobelno.

Ne cenik, napolnjen s spričevali,
Le solidno delo naj delavca hvali.

Volneno blago

za ženske obleke najnovjše in najcenejše pri

Druškovič-u, Slovenj-gradec.

Trgovina s specerijskim blagom

Pozor Slovenci!

Trgovina z moko in dežel. pridelki

Glavna slovenska zaloga velikanska izbira kranj. vrvarskega blaga kakor: štrang, užd, vrvi, vrvi za perilo, mrez za seno in za o-
troške postelje itd. itd. Sprejema se vse pod to stroko spadajoča dela kakor: vrvi za zvo-
nove, dvigalnice in transimsije.

Ivan Ravnikar

Celje

Graška cesta 21.

Na drobno! Točna in solidna postrežba! Na debelo!

Glavna slovenska zaloga suhih in oljnatih barv, čopičev, firniza in lakov. Zaloga nagrobnih in voščenih sveč, Zaloga vseh rudniških voda. Priporočam sveža, deteljna, travna, poljska, vrtna in cvetlična kaljiva semena.

Na debelo!

Veletrgovina s papirjem.

Na drobno!

Goričar & Leskovšek

Celje : Graška ulica šte. 7.

Zvezna trgovina (Goričar & Leskovšek)

Celje, Rotovška ulica šte. 2.

Tovarniška zaloga vsakovrstnega papirja, pisalnih in risalnih potrebščin. Lastna zaloga šolskih zvezkov, risank, risalnih skladov ter vseh tiskovin za urade.

Podružnica
Ljubljanske Kreditne
Banke v Celju.

Centrala: **Ljubljana.**

Podružnice: **Špijet, Celovec, Trst, Sarajevo in Gorika :**

Delniški kapital: **8 milijon kron.**

Rezervni zaklad čez K 800.000 obreštuje

vloge na vložne knjižice po

od dne vloge do dne dviga.

Renf. davek plačuje banka iz svojega.

4¹/₂ %
čistih